

turpes enecat & immundos, salacesque rutendit.

367. *Sta ad ostium, o Virgo, ut adaparias nobis in Ecclesiam purissimum ingressum, & in cœlum felicissimum introitum: tu es vera cœlestis paradisi ostiaria: tu spiritualis aulae cœlestis janua, & janitrix. Et apertum est templum Dei in cœlo (ait Joan. Apocal. 11. ver. 29.) & visa est Arca testamenti ejus in templo eius. Si in cœlo visum est à Joanne aperiri Templum: Ergo prius fuit cœlum Apostolo reseratum? Utrumque apertum est videnti; sed à quo fuerit reseratum, non legitur: nec cœli, nec templi janitorem assignat Vates, sed apertum utrumque absolutè proponit. Profetò assumpto in cœlum Christo, & Maria jam inibi commorante, nemo est extra cœlum qui aperiat cœlos; nullus qui Dei templum in aula collocatum cœlesti referare valeat. Igitur cùm cœlum reseratur, cùm templum aperitur in cœlis, dum paradisi portæ patent Evangelistæ dilecta, hoc totum fit mediante Maria, quæ nobis ut ostiaria recludit ostia cœli, modulante Ecclesia, & Deiparam sic alloquente: *Paradisi porta per te nobis aperte sunt. Cui concinuit S. Ephrem Syrus serm. de sanctiss. Dei Genitricis laudibus, Mariæ, & Paradi- riam sic salutans: Ave portarum cœle- dis cœlestis sis Paradisi referamentum. Exclamat etiam pro Deipara noster Bustos in fine sui Marialis: O Portinaria Para- disi! Anno à Christi morte 22. fuit**

Ecclesia in Officio. Af- sumpt.

Maria portaria cœli in æthera as- sumpta, ut posteā anno à Passione Domini 64. quando Joanni in Pathmos relegato panditur domus omni potentis Olympi, non alteri quam Deipara, cui commissum est cœlestis referamentum januæ, tribuatur totius beatitudinis & gloria cœlestis revelatio. Idcirco quod pri- mum, reserato cœlo, & aperto Dei templo, fuit visum in cœlis & tem- ple gloriæ, fuit Arca testamenti (por- tarius autem, qui primò & intrò portam aperit cujuscumque ædis aut clausuræ, primò videtur, & ante alia quæ interiùs sunt, offertur obtu-

D. Ambro- tui) quæ typicè Mariam sanctissi- D. Bernar- mam delineabat, uti placet D. Am- brosio serm. 81. Bernardo sermone de dinus. beata Marin, Bernardino nostro Se-

nensi super cap. 11. *Apocalypse, Hil- dephonso serm. 1. de Assumptione, Soa- phons.*

Francis. Suarez.

Maria arca Testamen- tis in Templo cœlesti col- locata.

Francis. Ostuna.

Maria hu- militas est clavis Da- vid ad aperi- endum cœlum.

Francis. Mendoza.

Matth. c. 25.

Ostium per

zibellum ab ipso Chri- sto clausum;

Maria mi- sericordia clavi aperi- re solet.

nempe oleo, ad venditores currunt, & dum irent emere, venit Sponsus. Regrediantur celeri cursu. Quid tunc? Quæ lampades concinnatas habuerant, expectantes Sponsum, intraverunt cum eo ad nupias, & clausa est janua, ut ibid. vers. 10. sequitur. Quæ autem à nuptiis excludæ stabant foris, clamoribus impetrare cœperunt referari januam, dicentes: *Domine, Domine aperi nobis*, ut ibid. vers. 11. scriptum est. Sed Sponsus vagas virgines & fa- tuas intus designatur admittere, nec januam aperit, aut aperire finit; sed exclusas ab ingressu & suo confortio propellit duro sermone, *Nescio vos*, ut ibid. vers. 12. refertur. Non sæ- viam permotus, sed æquitate au- thoratus sic respondit domi jam re-clusus Sponsus. Is misericordia ja- nuæ clavem suæ jam dederat Geni- trici: ostiaria januæ & domus janitrix Maria in pietate erat: janua ex justitia jam obserata manebat. Ergo meritò fatuæ virgines patiun- tur repulsa, quæ nesciverunt Ma- ria Sponsæ & janitricis ad introi- tum exorare juvamen, implorare auxilium. Ostiariam mysticam, & divinam janitricem, ut adaperiat portam cœlestem haud rogant, nec recordantur ignavæ virgines, orba- tæ justitiæ, Mariam in humilitate & clementia clavem Davidicam possidere: meritò igitur ab Sponso excluduntur, & se jam indecorè re- pulsas attendunt. Perbellè Olyssipo- nensis Doctor tom. 2. sup. lib. 1. Reg. cap. 4. annot. 12. sect. 1. num. 15. in fine, sic pro occasione inquietabat:

Nam si quemadmodum, Domine Do- mine, inclamaverunt; ita clamarent Domina, Domina, illam fortasse re- pulsam non patenterunt, quia Matris misericordia Filii justitiam tempera- ret. Virgines illæ geminata voce configerunt ad Dominum & Spon- sum: ast si janitricis Dominae re- cordarentur, fors ad primam Dominae ostiaria nominis invocationem, per misericordiam judicis aditum in cœlestem domum faciliter impetrar- sent. Ostiaria cœli & janitricis pieni- tissimæ Maria adimplevisset officium, si virgines illæ fatuæ non ad judi- cem portas accurrissent claudentem, sed ad Virginem Matrem judicis, in

Ostia Ecclæ- se & cœli duo, Chri- sti & Ma- ria.

R.P. Mart. del Castillo, Paneg. Mar.

S. Albert. Mag.

369.

Cantic. 8.

Joan. c. 18.

Ezech. 41.

41.

Ostia Ecclæ-

se & cœli

duo, Chri-

sti & Ma-

ria.

R. aditus:

aditus: Christus scilicet, & Maria. Sed ostium istud Marianum tota Trinitas exornare exambiens, inquit: Si ostium est, compingamus illud tabulis cedrinis. rō, compingamus, tam ex Hebreo fonte (à verbo יְשַׁׁרְתָּא, Tsur) quām ex significatione Latina, non solum claudere significat, aut munire; sed etiam exornare, formare, figurare, aut ad pulchritudinem variè, apprimeque depingere. Compactum enim Maria Sponsa ostium tabulis cedrinis perfectissimi, & sic ex omni parte clausum, obstat impiis, obstrigabit iniquis, ne illis ullus pateat ad Filii confortium aditus. Ast idem ostium exornatum, per pulchrum, varieque effigiarum, perfectorum allicet oculos ad ingressum, justos atque credentes invitabit ad aditum in cœleste palatium, cujus extat Deipara ostium. Ausulta Rhotomagensem Presbyterum sic libro 5. de laudibus Beatae Mariae, columnā 378. litteris B, & C, fantem: Ostium quoque dicitur compactio tabularum, per quam malevolis clauditur ingressus in domum. Beata Virgo ostium est in Ecclesia, quæ malignis obstat spiritibus, ne ad devotos suos intrent & accedant, securi volunt. Et hoc ostium tot tabulis est compactum à sancta Trinitate, quot in ipsa sunt virtutes & privilegia dignitatum. Et libro 10. col. 626. litt. F, etiam loquendo de Deipara, subjunxit: Ostium quod dicitur ab obstanto, quia per illud arcemur ab aliquo ingressu. Vel dicitur ab ostendendo, quia ostendit aliquid interius. Vel etiam dicitur ab hoste, & sic debet scribi cum aspiratione, quia hostem remoratur; ibi enim objicimus nos hosti venienti. Eadem verba Richardi Laurentini, desumpta ex citato quinto libro, jam exhibita reperies apud Sabinensem Cardinalem Hailgrinum super caput 8. Cantorum, ad vers. 9. Et nota, quod Maria ostium, sive janua, compacta est tabulis cedrinis, ut non solum malignis spiritibus obstat, sed etiam ut ab eodem dæmones arceantur ostio, cedro clauso, & obserato: nam cedrus arbor non solum imputribilis, dura, & quasi æterna perdurat, quin immò solo suo odore no[n] fugat. Cedri scobe serpentes fugari certum est, ait Plinius li-

Richard.
Laur.

Idem.

Ostium vel
Hostium, cur
sic dictum?

Hailgrin.

Cedrus à se
vermes ar-
cet, & se-
pentes suo
dore fugat.

Plinius.

bro 24. capite 5. Idcirco pulcherri-
mæ Diana simulacrum à Gentibus ex quondam
cedro legimus fabrefactum; unde Ar-
cades illam Cedreatin appellabant, in-
quit Cælius lib. 16. lecit. antiqu. cap. 3.
Marie sacræ, divinæque nostræ Dia-
næ, ex 1. part. Ill. 7. num. 107. & ex Sup. Ill. 7.
2. part. Illust. 20. num. 339. mysticæ
imagines & umbræ, quippe Arca
Noë, & Arca federis, ex cedro com-
pactæ fuere, in symbolum Mariæ
odoris fragrantissimi, incorruptio-
nisque omnimodæ à peccati vermi-
bus, roborisque & fortitudinis con-
tra serpentes, dæmones & nostros
hostes in æternum permansuræ.

Hinc porta illa orientalis porticus 370.
Templi, Speciosa nuncupata, ex ære
Corinthio efformata, aurata, argen-
toque ex omni parte refulgens, Ma-
riam Deiparam, speciosam Ecclesiæ
portam adumbrabat, ad cuius limina
genus humanum claudicans origina-
li piaculo sanus factus est. Tam longe enim hæc Mariæ janua ab origi-
nali toxicu distat, ut ad ejus umbram
& limen morbus primævi claudi ho-
minis effugiat, isteque sanitatem ori-
ginalis recuperet truncationis. Hæc
est porta Templi speciosa (scribit Joannes
Vitalis Cardinalis in Speculo, tit.
de 12. portis, pag. mihi 180. de Maria
loquens) ad quam genus humanum
originali transgressione claudicans an-
hælat. Qui juxta hanc portam per de-
votionem & amorem fedet, non so-
lum à peccatis surgit, & de virtute
ambulat in virtutem, sed in Tem-
plum Dei intrat per gratiam, & in
cœlum per gloriam. Nam ut S. Alber-
tus Magnus ad caput Ioan. 10. vers. 9.
in Marian. Bibl. ait: Maria est ostium
cœli; unde illud Ioannis 10. dicere po-
test: Per me si quis introierit, salvabi-
tur. Ideoque figurat de Maria in
visione dixit in Apocalypsi, cap. 4. Apocal. 4.
vers. 1. Ioannes: Post hac vidi. Et ec-
ce ostium apertum in cœlo. Virginis
ostium reprobus clausum, pervium
est justis: quod etiam per virginitatem
omnimodè clausum fuerit, per
charitatem tamen omnibus electis
est apertum in cœlis. Exhibeo verba
Hugonis Cardinalis tomo 5. sup. Hugo Car-
din. caput 44. Ezechieli, ubi hæc habet,
etsi transpositæ, de Deipara scribens:
Hoc ostium cœli, de quo Ioannes
Apoc. 4. a. Vidi, & ecce ostium
apertum

Autor. c. 3.
vers. 2.

Maria por- „ apertum in cœlo. Sed quomodo aper-
ta clausa tum, cùm hæc dicatur, Porta hac
per virginem, erat? Aperta fuit ad intro-
charitatem, per „ clausa erit? Aperta fuit per virginitatem. Porta
omnibus est „ clausa fuit per virginitatem. Porta
„ Beata Maria, per quam est ingres-
Psalm. 117. „ sus in Templum. Psalm. 117. Hæc
„ porta Domini, justi intrabunt per
„ eam, id est per eum intercessionem.
Genes. 28. „ Genesis 28. d. Quām terribilis est
„ locus iste! Non est hæc aliud nisi do-
„ mus Dei, & porta cœli. Hæc est
Ruth c. 4. „ porta, in qua factum est matrimo-
„ nium inter Booz & Ruth, id est in-
„ ter Christum & Ecclesiam. Ruth
„ 4. cap. Iuxta hanc portam sedens
„ David audivit mortuum Absalon
2. Reg. c. 18. „ adversarium suum. 2. Reg. 18. g.
Jerem. 6. 7. „ Ideo dicitur Ieremias 7. a. Sta in
„ porta domus Domini. Hæc est porta,
„ cui appropinquans Dominus susci-
Lucæ c. 7. „ tavit mortuum. Lucæ 7. b. &c.
Itaque porta illa speciosa Templi,
Gagneius. „ Maria imago, ut placet Gagneio &
Salmeron. „ Salmeron apud Lorinum in Acta Apo-
Ioan. Lorin. „ stolor. cap. 3. vers. 2. illa erat porta ex-
celsa & sublimissima, de qua fit mentio
4. Reg. c. 15. lib. 4. Regum, cap. 15. vers. 35. & lib. 2.
2. paralip. „ 2. paralip. cap. 27. vers. 3. quia ceteris
cap. 27. portis altior erat: nec in tota sacra
Pagina, ni fallor, superlativum illud, sublimissima, reperies, nisi
4. Reg. c. 15. 4. Reg. 15. vers. 35. cùm figurat de
Maria porta sublimi fit mentio. Em-
phaticè quidem, singulariter & uni-
cè de Mariæ speciosissima porta ad-
porta subli- struitur, quod fuit sublimissima; quia
missima si- sublimis id sonat ac supra limum, su-
dicenda? pra lutum, aut terrenum cœnum:
Maria, cur & ex consequenti sublimissimus, rem-
porta subli- ita altam ac in superis collocatam in-
missima si- digitat, quod superet altissimè ter-
dicenda? ram, & in excelsis longè, multum
que à limo distet. Etenim cùm ho-
mo per peccatum originale humiliatus, de se cum Psalmographo, Psal. 68.
vers. 3. clamitet: Infixus sum in limo
profundi; Maria quæ longè fuit ab
hoc profundi criminis limo excelsa,
præservata & elevata, non modò su-
pra alias Justorum, Apostolorumque
portas dicitur sublimis, immò etiam
singulariter, & unica Scripturæ vo-
ce sublimissima porta: ut potè quæ
non solum in terris supra terram &
limum fuit in gratia & puritate ele-
vata & excelsa; sed etiam in cœlis
cœli porta facta, supra alias excelsior

Albert.
Magna.

Maria est
multiplex
cœli portas
& cur.

Rupertus:

vers. 23.

Rich. Laur.

extat, & sublimissima fulget. De ipsa
sic Andreas Cretensis oratione 3. de Andr. Cret.
Assumpt. S. Spiritus, &c. fatur: Que-
nam te verò terra suscipiat, qua cœ-
lum, ac calinaturam sanctitatem super-
gressa es? Porta cœli cœlorum elevationi.
Porta quidem omnibus aliis excel-
sior, sublimior, atque sublimissima.
Certe si cœlum portas haberet ad in-
gressum, appositâ Cœli portâ Mariæ,
superessent omnes, immò & attol-
lendæ forent. Audi D. Ambrosium
tomo 4. lib. de Institut. virginum, cap. 8.
ubi in principio inquit: Bona porta
Maria, que clausa erat, & non aper-
iebatur. Transiit per eam Christus,
sed non aperuit. Et ut doceamur, quia
porta habet omnis homo, per quam
Christus ingreditur: Tollite, inquit,
portas principes vestras, & elevamini
porta aternales, & introibit Rex glo-
rie. Omnis homo in Maria, ait
Mediolanensis Antistes, portam ha-
bet, ut ingrediatur in cœlum: & quia
hominum ferè est infinita multitudo,
idcirco Deipara non modò Cœli por-
ta prædicanda est, sed ut Cœli porta
duodecim veneranda. Do Magni Al-
berti verba sup. cap. 21. Apocalyp. in
sua Mar. Bibl. sic: Porta quantum in se
est (ait ille) omnibus intrare volentibus
est pervia; unde Maria significatur in
Apocalypsi per duodecim portas, quia
ex omni parte mundi tria genera ho-
minum, scilicet viduas, conjugatas &
virgines, apportat & importat. Itaque
Maria non una porta, aut unica cœli
porta, sed multiplex, ut omnis
homo paratum sibi aditum in cœlum
habeat per Mariam. Perbellè Ruper-
tus Abbas tom. 1. lib. 1. de gloria & ho-
nore filii hominis inquietabat: Beata
Maria cœlum illud est, de quo fuerat
prescriptum: Et januas cœli apperuit, Psal. 77.
& pluit illis manna ad manducandum.
Non dicit januam cœli apertuit eis;
sed plurali numero, Januas cœli: nam
etsi Deipara cœlum unum sit Domi-
no (Cœlum cœli Domino,) nobis au-
tem per charitatem & intercessionem
januas plures habet & portas cœli, ut
suos fideles intromittat ad gloriam.

Propterea Laurentinus Richardus 371.
libro 10. de laudibus B. Maria, co-
lumna 630. à littera C, usque ad lit-
teram F, in novem portis materialis
Jerosolymæ, novem Marie, cœli por-
tas, agnoscit imagines; qualibet
R. 3. enim